ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ

ἐπισκόπου Κύπρου πρὸς Διόδωρον ἐπίσκοπον Τύρου περὶ τῶν ιβ. λίθων, τῶν ὄντων ἐν τοῖς στολισμοῖς τοῦ Ἀαρὼν, Βιβλίον.

Marginibus quædam ex coniectura adscripsimus: idq; monemus, ne quis diuersam lectionem aliorũ Codicum existimet.

ΗΤΗΣΑΣ (πρὸς ἐμοῦ) τιμιώτατε (Διόδωρε) περὶ τῶν ἐν τῷ λογίῳ τε ἐπωμίδος τοῦ ἱερέως ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρὼν, προστεταγμένων τότε ἐμπεπορπῆσθαι λίθων, τάς τε ὀνομασίας, τάς τε χρόας, εἴτ᾽ οὖν ἰδέας, τούς τε τόπους, καὶ τὰς εἰς θεοσέβειαν φερούσας τῶν αὐτῶν λίθων θεωρίας: καὶ ἕκαστος λίθος, ὑπὲρ ποίας φυλῆς ἐτέτακτο: πόθεν τε εὕρηται ἢ ποίας πατρίδος. †

Deest aliquid, & sententia pendet.

Τετραχῆ δὲ διαιρεῖται τὸ λόγιον, καὶ αὐτὸ τετράγωνον, σπιθαμῆς τὸ μῆκος ἢ εὖρος ὁμοίως. Τοῦ μὲν πρώτου στίχου πρῶτος λίθος

σάρ-